

KÉT HÉT EGY NOVELLA, 2017-18

5-8. osztály

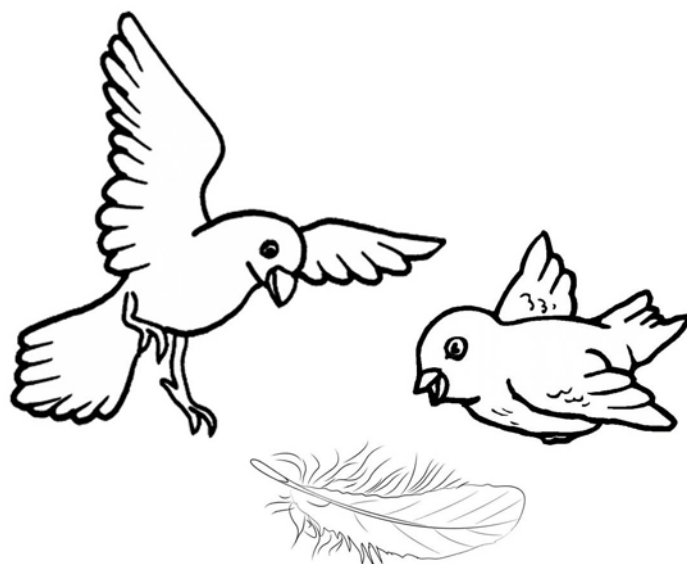
6.UTOLSÓ forduló

név:..... iskola: ..... oszt.: .....

Berg Judit, Kertész Erzsi: A négy madár titka

gyermekregény, részlet

[Budapest]: Pozsonyi Pagony Kft., cop. 2017

1) Mit akart DR Gerdától?

.....

.....

2) Hogyan vészett el a ládika?

.....

.....

.....

3) Gerda miért nem vette meg a ládikát a régiségboltban?

.....

4) Hogyan nézett ki a krémes tégely, ami Kiki zsebében volt?

.....

.....

.....

5) Mit jelentett a DR a gonosztevő nevében?

.....

6) Hogyan nézett ki a „darázfészek”, azaz a főnök szobája?

.....

.....

.....

7) Milyen ügy megszállottja volt DR?

.....

.....

8) Mikor volt DR a legfélelmetesebb?

.....

.....

9) Hogyan nézett ki Pózna?

.....

.....

10) Milyen feladatot kapott a főnöktől Pocok?

.....

.....

ÉS ITT A VÉGE...

Köszönjük, hogy velünk játszottatok!

2018. február 17-ig pótolhatjátok a hiányzó feladatlapokat.

A www.bekesikonyvtar.hu oldalon megnézhetitek, melyik feladatlapotok érkezett már be hozzánk.

(Gyertek be nyugodtan a gyerekkönyvtárba üres feladatlapért!)

Az eredményhirdetés időpontjáról mindenkit értesítünk az iskolában, aki beadott legalább 4 feladatlapot.

Kívánunk jó tanulást a suliban ... és persze sok izgalmas olvasmányt!

Szeretettel várunk benneteket is egy jó könyvvel gyerekkönyvtárban!

Éva néni és Jolcsi néni
gyerekkönyvtárosok

Berg Judit, Kertész Erzs: A négy madár

[Budapest]: Pozsonyi Pagony Kft., cop. 2017
Bernát Barbara rajzaival

12. FEJEZET

KIKI TÖRI A FEJÉT

Ahogy felidézte magában előző délutáni találkozását DR-rel, végigfutott a hátán a hideg. Gerdától tudta, hogy az illetőt DR-nek hívják, bár a lány mindig azzal viccelődött, hogy a rövidítés biztosan a drakula szóból származik. A Darázs sem sokkal jobb! De vajon mit akart DR Gerdától? Valószínűleg a professzor titkos receptjét, aminek segítségével érti a madarak beszédét! Vajon Gerda tényleg ismerte a titkot?

Annyi biztos, hogy a ládika szerepéről nem sokat tudott. Állítólag csak azért kereste, mert a nagyapja nagyon fájlalta az elvesztését. Gerda azt mesélte, hogy a professzor nem sokkal az eltűnése előtt, egy lomtalanítás alkalmával az otthonában selejtezett, és régi bútorokat, szüette szekrényeket, íróasztalt rakott ki az utcára. A ládika, amelyet egyébként igen nagy becsben tartott, valószínűleg

véletlenül maradt az egyik régi bútor fiókjában. Amikor rájött a tévedésre, már késő volt. Az utcán tornyosuló bútorkupacot kíváncsi szemek és kezek addigra átvizsgálták. Valaki bizonyára megörült a díszes doboznak, és magával vitte. Az idős férfi kétségbeesett. Egyetlen reménye maradt csupán: hátha a doboz felbukkan valamelyik helyi régiségboltban, hiszen ilyesmi időnként előfordul az utcára kirakott régi holmikkal. Gerda tudta, hogy nagyapja mennyire bánkódik a titokzatos ládika miatt, így ő is részt vett a kutatásban. Sokáig hiába keresgélt, ám a múlt héten zaklatottan újságolta Kikinek, hogy valószínűleg az elveszett dobozt látta viszont az egyik üzletben. A boltos túl magas árat kért érte, így nem tudta megvenni, és mivel a professzor eltűnt, már őt sem tudta értesíteni az örömteli fordulatról.

Kiki azt remélte, hogy a ládika majd Gerda nyomára vezeti őt. És valóban, a doboz révén el is jutott a Galamb utcába, a professzor dolgozószobájába, de Gerda ettől még nem került meg.

Kiki görcsbe ránduló gyomorral gondolt arra, hogy valószínűleg DR áll a lány eltűnése mögött. Eddig leginkább attól tartott, hogy a sötét

tekintetű férfi elrabolta, hogy így jusson hozzá a professzornál hiába keresett információhoz. De akkor miért követte Kikit Gerda eltűnése után? Kiki érezte, hogy most nagyon fontos kapaszkodót talált, csak ügyesen kellene megragadnia. Lássuk csak! Logikusan kell gondolkoznia!

Ha Gerdát valóban DR tartaná fogva, akkor valószínűleg őt faggatná az öreg titkairól. Tehát sokkal valószínűbb, hogy Gerda DR szeme elől is eltűnt. Talán elrejtőzött, mert félt az őt követő alaktól, és DR most – jobb híján – Gerda legjobb barátja nyomába eredt. Kiki tehát egyelőre lépéselőnyben van, hiszen DR nem tud sem a madaras dobozról, sem a másik kis tégelyről, amit a néni rejtegetett.

Kiki automatikusan a zsebébe nyúlt, és elővette a krémestégelyt. A tetejét bogyókkal és virágokkal díszítették, a peremen körben a gyártó cég neve olvasható: *Holló és Társa Illatszergyár*.

– Na tessék, itt egy holló! Milyen kár, hogy ez nem köröz semmilyen titok felett – grimaszolt Kiki, és óvatosan letekerte a tégely fedelét. A belsőjében furcsa illatú, zsíros állagú, meglehetősen gusztustalan kence volt. Ugyan ki akar efféle

ocsmányságot magára kenni? Kiki fintorogva csukta be a kerek tégelyt, aztán újra gondolataiba mélyedt.

Mielőbb át kellene lapoznia Gerda jegyzetfüzetét, aztán jó lenne elolvasni a *Madármeséket* is, mert nem kizárt, hogy a megsárgult lapok fontos utalásokat rejteneek. Mi másért tartotta volna Gerda a könyvet a professzor házában? Egy átlagos mesekönyv biztosan otthon porosodna a könyvespolcán! De vajon mennyi esélye van neki, a madarokról mit sem tudó fiúnak rájönni arra, amire DR-nek sem sikerült? Nem sok. Jobban teszi, ha inkább a megérzéseire hagyatkozik! Most például leginkább azt érzi, hogy... hm. Újra megéhezett.

A másik zsebében még ott lapult a két megmaradt spenótos táská. Kiki szégyenkezve húzta elő az összenyomódott péksütiket. Most jutott csak eszébe, hogy ezeket eredetileg a néni felejtette a padon. Mit fog szólni, ha meglátja?

13. FEJEZET

DR

„Dr. Darázs Rudolf” – ez állt a valaha csillogó névtáblán, amelyet most foltokban rozsdá és légypiszok tarkított. A két férfi még egyszer végigpillantott a kihalt lépcsőházi folyosón, aztán benyitottak az ajtón. Lepusztult, áporodott szagú helyiségbe léptek. Aggodalmas pillantást váltottak, aztán nekiláttak, hogy utat törjenek maguknak a véletlenszerűen szétdobált holmik rengetegében. Az egyik hátsó helyiségből türelmetlen hang reccsent.

– Na, elkaptátok végre?!

– Sajnos még nem, főnök – hebegte az egyik, régimódi öltönyt és kalapot viselő, alacsony, köpcös férfi. – A kölyök a pincébe menekült, és valami titkos járaton keresztül meglógott. Az öregasszony is vele tartott.

– Idióták! – hangzott a hátsó szobából. – Hát minek tartalak én benneteket?! Még egy taknyos kölyök is ilyen könnyen túljár az eszeteken!

A másik férfi, egy hórihorgas, hiányos fogorú jómadár lassan araszolva közeledett a főnöke szentélyéhez, amit maguk között időnként csak „darázsfészeknek” neveztek. Igaz, elég ritkán merték magukat ilyesfajta viccelődésre ragadtatni, mert mindketten nagyon tartottak DR-től.

– Főnök, szinte már a markunkban volt – magyarázkodott a hórihorgas. – Csak az a baj – pislantott oldalvást a társára kissé sunyi képpel –, hogy Pocok nagyon lassan mászott fel a fára. Talán inkább Pocaknak kéne nevezni... hahaha!

Társa fenyegetően emelte fel az öklét, úgyhogy gyorsan témát váltott.

– De legközelebb biztos, hogy nem hibázzuk el!

– Azt ajánlom is – dünnyögte Darázs, és elégedetlenül mérte végig a munkatársait. – Szerencsétlenek! Legközelebb én magam megyek, nem bízom rátok a dolgot! És most leülni! – emelte fel a hangját. – Elmondom, hogyan tovább.

A két férfi idegesen nyomult beljebb a szobába, mely valaha laboratórium lehetett. A hatalmas asztalokon pókhálóval beszótt mikroszkópok, üvegcsék hányódtak, a fali polcokon tudományos szakkönyvek százai sorakoztak, de látszott, hogy több évtized pora lepi őket. Darázs különös minirázatú, díszes háziköntösben ült egy forgószéken, és ingerülten hintáztatta magát ide-oda. Az emberei lesütötték a szemüket, mert azt a bizonyos szúrós, fullánkös pillantást még mostanra sem sikerült megszokniuk.

A Pocok névre hallgató alacsony férfi javasolni akarta, hogy legalább pár percre nyissák ki az ablakot, mert a bűzt szinte fullasztónak érezte. De aztán meggondolta magát, hiszen tudta, hogy Darázs túlzottan is óvatos: tartva attól, hogy kihallgatják vagy megfigyelik, mindig zárt ajtók mögött tárgyal az ügyeiről. Ennek az ügynek pedig lassan a megszállottjává válik. Mindenáron rá akarja tenni a kezét réges-régi szakmai riválisa, a professzor találmányára. Ráadásul az öregnek nemrég nyoma veszett, és DR-t a titokzatos eltűnés arra sarkallta, hogy még kétségbeesettebben nyomozzon a találmány után. Évek óta ez a cél

élteti, ezt az akciót tervezgeti, és most tessék! Egy kis csitri meg az a minden lében kanál kölyök összezavarja a nagyszabású tervét.

Nem csoda, hogy DR rendkívül dühösnek látszik.

14. FEJEZET

DR TERVE

– Nyilvánvaló, hogy a lány a kulcsfigura – kezdte DR, nyugalmat erőltetve magára.

Pocok és Pózna behúzott nyakkal hallgatta. DR akkor volt a legfélelmetesebb, amikor nyugalmat erőltetett magára, mert fojtott hangja és merev arcvonásai mögül csak úgy sütött az indulat, ami bármelyik pillanatban kirobbanhatott.

Inkább ordítson, és essünk túl rajta gyorsan – gondolta Pocok, aki még a társánál is jobban félt a főnöke haragjától.

De Darázs egyelőre nem kiabált. Vészjósló, csendes hangon folytatta a mondókáját.

– Elsősorban tehát a lányt kell elkapnunk, de talán pont a kölyök és a nyanya fog minket elvezetni hozzá. Hogy került a fiú a Galamb utcába? – szegezte szúrós tekintetét Póznára.

A hórihorgas fickó szemlesütve, akadozva hebegett.

– Valamit keresett. Talán szimatot fogott a kis nyavalyás! Lehet, hogy a doboz vezette őt a házhoz, amit tegnap este nem sikerült elvennem tőle.

– Kell nekem az a doboz! – jelentette ki DR olyan hangon, hogy a két segítője magában megfogadta: akár az élete árán is megszerzi a becses kincset.

– Pocok, sikerült elhelyezni a lehallgatót a kiscsaj otthonában? – fordult DR a kövér alakhoz, aki végre megkönnyebbülten bólinthatott. Ezzel igazán elégedett lehet a főnök! Mostantól kezdve Gerda családjának minden ki- és bemenő hívása befut Darázs telefonjára is.

– Helyes – enyhült meg DR. – Akkor figyeld a lányt! Elhelyezkedsz a ház közelében, és el nem mozdulsz onnan! Előbb-utóbb csak hazamegy, vagy a társai próbálnak vele kapcsolatba lépni. Pózna, tiéd a kölyök! Ha éjjel lépett le otthonról, a szülei már biztos égen-földön keresik. Haza fog menni, hogy megnyugtassa őket, és akkor lecsapsz rá! Én magam pedig visszatérek

a házba! – jelentette ki sötét tekintettel. – Még egyszer átfésülöm a szobát, és nyakon csípem a vénasszonyt meg a kölyköt, ha visszamerészkednek. Kicsit körülnézek a környéken is, ki tudja, hátha ott csellengnek valamerre. Kérdés?

Pózna és Pocok a fejét rázta. Alig várták, hogy végre kiszabaduljanak a darázsfészekből.

– Akkor munkára! Ha bármi van, azonnal hívjatok! Egyébként pedig kétóránként jelentést kérek SMS-ben!

A két sötét alak összecsapta a bokáját, és futólépésben iszkolt ki a szabadba. Tudták, hogy több hibát nem követhetnek már el.